

СЛЪНЦЕ и МѢСѢЦЬ.

Мѣсечина-та рекъ на слънце-то: что са
хвалишъ че си посвѣтло отъ мене? не чв-
башъ ли колко мѫмрѣтъ върхъ-ти горими-
тѣ цѣлвій дѣнь отъ пламъка ти орачи?
виждъ ги са колко благодареніе гледатъ но-
щи-ж свѣтлина-тѣ ми! Свѣтлина-та ти, от-
говорило слънце-то, моѧ свѣтлина е. Де-
немъ і-ж ст҃рѣламъ горещъ за да храни как-
во-то сѣ-жъ или пресаждатъ, нощемъ і-ж
пропрашамъ чрезъ тебе помиламъ да ги 8-
тѣшава въ тѣдове-тѣ имъ.

Многина са хвалилъ безумно съ чв-
ды-тѣ нѣща като тѣхни.

ЖБИЯ МѢЖЕЛІ-ОБНЯ.

Нѣкой мѫжъ поглъталъ женѣ-тѣ си: за-
что не правишъ какво-то прави нашата бли-
зосѣдка? сичкій дѣнь і-ж гледамъ на проход-
реца чака мѫжа си. Я ты до сега не си ми